

hvoraf man vil faa ud, at hun er Nr. 2 og maa finde sig i at være borgerlig umyndig, naar hun bliver gift — at selv dette Skriftsted, jo dybere det forstaas, desto klarere vidner om Kvindens Ligestilling. Ja det er den, jeg paastaar, det er Ret at kræve fra et kristeligt Stade, i Troen paa, at Vorherre er kommen for at hæve al den Forrykkelse af de naturlige Forhold, som er kommen ind med Synden, og at Forholdet imellem Mand og Kvinde langt fra endnu er blevet, som det skulde være.

Se det er egentlig, hvad jeg vilde sige om den kristelige Betragtning af denne Sag, eller om hvorledes jeg ser derpaa i god Overensstemmelse med min kristne Tro og i den Overbevisning, at dette Syn derpaa er det rette. Derfor siger jeg med Paulus: Her, paa Kristentroens Grund, skal der ikke være Forskjel paa Mand og Kvinde, hverken indenfor Familiens Vægge eller udenfor dem i det større Samfund; begge Steder skal de have lige Ret ved Siden af hinanden efter deres forskellige Natur, og skjønt jeg, fordi der er en naturlig Forskjel paa dem, fordi det lille Samfund i Husene ikke kan undvære Kvinderne som Hustruer og Mødre, ganske vist tror, at det altid vil blive den mindste Del af dem, som træder frem i det offentlige Liv, holder jeg dog paa, at de skal have Lov dertil, at deres Stemme ogsaa der skal have Ret til at lyde; og naar de faa lige Ret ved Siden af Mændene til alt, hvad de kan bruges til, til at fylde alle de Pladser, de kan fylde, tror jeg ikke blot, at det vil være til Gavn for dem, som hidtil har været de forurettede, men ogsaa for dem, der har nægtet dem deres Ret.

(Efter stenografisk Referat ved **Svend Høgsbro**.)

Fra Tilhørerkredsen.

NB!

Til »Dansk Kvindesamfunds« Forhandlingsmøde d. 20de Januar, som indledes med ovenstaaende Foredrag af Pastor Hostrup, havde Styrelsen indbudt alle Københavns Præster, de theologiske og filosofiske Professorer o. fl.; af alle